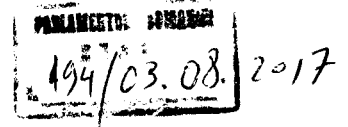

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1066
21072014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind unele măsuri de cotizare retroactivă în sistemul public de pensii*, inițiată de domnul deputat PMP Constantin Codreanu împreună cu un grup de parlamentari PMP, PSD, PNL, ALDE, USR, UDMR, Minorități (Bp. 149/2017).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, prin inițiativa legislativă se urmărește acordarea posibilității cetățenilor români din afara granițelor țării, care nu au domiciliul sau reședința în România, și care nu îndeplinesc condițiile de pensionare din sistemul public de pensii, să încheie contracte de asigurare socială și implicit să achite retroactiv contribuțiile de asigurări sociale în vederea realizării stagiului de cotizare în acest sistem.

II. Observații

1. După cum se cunoaște, cadrul legislativ referitor la asigurarea voluntară, pe bază de contract de asigurare socială, în sistemul public de pensii este reglementat prin *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare* și *Legea nr. 186/2016*

privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare.

Potrivit prevederilor art. 1 din *Legea nr. 186/2016*, prin derogare de la prevederile *Legii nr. 263/2010* și ale *Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, persoanele care nu au calitatea de pensionari pot efectua plata contribuției de asigurări sociale pentru perioadele de timp în care nu au avut calitatea de asigurat în sistemul public de pensii sau într-un sistem de asigurări sociale neintegrat acestuia.

Conform prevederilor art. 2 din *Legea nr. 186/2016*, așa cum a fost modificat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2017¹*, persoanele interesate pot încheia un contract de asigurare socială până la data de 31 decembrie 2017, potrivit modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din lege.

Contractul de asigurare socială se încheie între persoana interesată sau, după caz, mandatarul acesteia desemnat prin procură specială și casa teritorială de pensii din raza teritorială de domiciliu ori reședință a persoanei interesate.

Perioadele pentru care se poate efectua plata contribuției de asigurări sociale sunt cele anterioare datei la care sunt îndeplinite condițiile, prevăzute de lege, privind vârsta standard de pensionare, care se încadrează în intervalul de timp cuprins între data încheierii contractului de asigurare socială potrivit acestei legi și ultimii 5 ani anteriori acestei date.

2. Semnalăm că inițiativa legislativă nu face referire doar la cetățenii români fără domiciliu sau reședință în România, ci și la cei care au domiciliul sau reședința în țara noastră, prevederi care se regăsesc deja în cuprinsul *Legii nr. 186/2016*.

De asemenea, inițiativa legislativă nu cuprinde prevederi exprese care să abroge, să modifice sau să completeze *Legea nr. 186/2016*. Or, potrivit, dispozițiilor art. 16 alin.(1) și (2) din *Legea nr. 24/2000* privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în elaborarea proiectului de act normativ trebuie să se țină seama că *„în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice”*.

Având în vedere că în inițiativa legislativă se reglementează dreptul persoanelor fără domiciliu sau reședință în România care au cetățenia română de a încheia contract de asigurare socială, considerăm că aceste prevederi încalcă principiul *egalității de tratament* între cetățenii Uniunii Europene,

¹ pentru modificarea Legii nr. 186/2016 privind unele măsuri în domeniul asigurării unor categorii de persoane în sistemul public de pensii

prevăzut la art. 9 din *Tratatul privind Uniunea Europeană* și la art. 4 din *Regulamentul (CE) nr. 883/2004*².

3. Referitor la contractul de asigurare socială, în sistemul public de pensii regula generală este ca asigurarea să opereze pentru viitor, astfel încât, la data la care intervine riscul asigurat, acesta să poată fi acoperit prin acordarea pensiei.

Pentru persoanele care nu au realizat stagiul minim de cotizare necesar acordării pensiei din sistemul public de pensii, indiferent dacă au sau nu vârsta standard de pensionare, există deja reglementată posibilitatea asigurării în acest sistem prin încheierea unui contract de asigurare socială conform art. 6 alin.(2) din *Legea nr. 263/2010*.

Prin *Legea nr. 186/2016* s-a creat cadrul legal, astfel încât, prin derogare de la prevederile *Legii nr. 263/2010* și ale *Legii nr. 227/2015*, persoanele care nu au calitatea de pensionari pot efectua plata contribuției de asigurări sociale pentru perioadele de timp în care nu au avut calitatea de asigurat în sistemul public de pensii sau într-un sistem de asigurări sociale neintegrat acestuia, în vederea realizării cel puțin a stagiului minim de cotizare prevăzut de legea cadru pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă.

Realizarea stagiului pentru o perioadă anterioară a fost reglementată de *Legea nr. 186/2016* ca o excepție de la regula generală instituită de *Legea nr.263/2010*.

Asigurarea în sistemul public de pensii, în condițiile *Legii nr.186/2016*, se realizează tot prin încheierea unui contract de asigurare socială cu casa teritorială de pensii competentă.

În ceea ce privește asigurării sistemului public de pensii, aceștia sunt prevăzuți la art. 5 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 263/2010*.

Potrivit prevederilor art.12 din *Legea nr. 263/2010*, contractul de asigurare socială se încheie între persoana interesată și casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.

În această situație, contractul de asigurare socială se încheie în formă scrisă și produce efecte de la data înregistrării acestuia la casa teritorială de pensii.

Prin urmare, atât în baza prevederilor *Legii nr. 186/2016*, cât și a *Legii nr.263/2010*, pot încheia contract de asigurare socială doar persoanele care au domiciliul sau reședința în România și care îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste acte normative.

Inițiativa legislativă vizează ca, prin excepție de la *Legea nr.263/2010*, încheierea contractului de asigurare socială și plata retroactivă a contribuției de asigurări sociale să se poată realiza de cetățenii români care nu au domiciliul sau reședința în România.

Astfel, reiese că plata retroactivă a contribuției de asigurări sociale să poată fi efectuată de cetățenii români care nu au domiciliul sau reședința în

² al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială

România, în timp ce, contractul de asigurare prevăzut de *Legea nr.263/2010* să se poată încheia doar de persoanele care au domiciliul sau reședința în România, fapt ce conduce la încălcarea *principiului egalității de tratament*, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul public de pensii, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu între persoanele aflate în aceeași situație juridică în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Asigurații sistemului public de pensii pot fi cetățeni români, cetățeni ai altor state sau apatrizi, pe perioada în care au, conform, legii, domiciliul sau reședința în România.

Pot fi asigurați ai sistemului public de pensii și cetățenii români, cetățenii altor state și apatrizii care nu au domiciliul sau reședința în România, în condițiile prevăzute de instrumentele juridice cu caracter internațional la care România este parte.

În acest sens, trebuie avut în vedere că, pentru evitarea abuzurilor și respectarea prevederilor art. 14 alin. (3) din *Regulamentul (CE) nr. 883/2004*, ar fi fost necesară condiționarea posibilității de asigurare pe bază de contract de asigurare socială de existența unei asigurări prealabile la sistemul public de pensii din România.

Nu trebuie trecut cu vederea faptul că scopul inițiativei legislative îl reprezintă completarea stagiului de cotizare realizat în sistemul public de pensii din România, și nu dobândirea statutului de asigurat la sistemul menționat.

Conform prevederilor articolului art. 14 alin. (3) din *Regulamentul (CE) nr. 883/2004*, în ceea ce privește prestațiile de pensie, o persoană poate fi admisă în cadrul sistemului de asigurare voluntară/facultativă a unui stat membru, chiar dacă aceasta este asigurată obligatoriu conform legislației unui alt stat membru, cu condiția ca, într-o anumită perioadă din activitatea sa profesională să fi fost supusă legislației primului stat membru, ca urmare a desfășurării unei activități salariate sau independente și în măsura în care acest cumul este permis explicit sau implicit în temeiul legislației primului stat membru.

În situația în care aceste instrumente juridice cu caracter internațional nu există sau nu conțin prevederi exprese referitoare la asigurarea voluntară a persoanelor interesate, se aplică *legea cadru* care reglementează sistemul public de pensii din România, respectiv *Legea nr.263/2010*.

În plus, în sistemul public de pensii, evidența drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale se realizează pe baza codului numeric personal al asiguratului.

Încheierea unei asigurări voluntare, pe bază de contract de asigurare socială, în sistemul public de pensii, se realizează prin prezentarea unui act de identitate eliberat de autoritățile române.

Potrivit art. 12 alin.(3) și art. 13 alin.(1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin act de identitate se înțelege cartea de identitate, cartea

electronică de identitate, cartea de identitate provizorie și buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate.

Actul de identitate face dovada identității, a cetățeniei române, a adresei de domiciliu și după caz, a adresei de reședință.

Pașapoartele eliberate de autoritățile române sunt documente de călătorie pe baza cărora cetățenii români pot călători în străinătate.

4. Considerăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea determina, pe termen lung, majorarea cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat, prin acordarea posibilității exercitării dreptului la pensie pentru cetățenii români din străinătate care optează pentru plata retroactivă a contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioadele de timp în care nu au avut calitatea de asigurat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihail TUDOSE

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**

Președintele Senatului